

triumfă întreită pentru victoriile din Dalmația (și ținuturile vecine), de la Acțiū și din Egiptū căpetă titlul de imperătoriu (*imperator*), de principe allū senatului (*princeps senatus*), și apoi de Augustū, (*Augustus*, adică allessū de dei,) prin care credea a da 6re-care legitimitate puterii usurpate. Luna lui Sestile (*sextilis*) în care ellū se întorșe la Roma, încă se decoră cu acestū nume superbū (*Augustus*).

XXII.

Organisatiunea statului.

Octavianū Augustū adjungându la putere plecā pre senatū ca se lū investescā cu t6te directoriele celle mai înalte, apoi ca se i dea chiarū și potestatea legislativă, și se lū scutescā de obligațiunea mai multorū legi. Pre l6ngă titlul de imperătoriu i se dede pre viețiā imperiulū proconsulariū, censura, potestatea tribuniciā, și pontificatulū. Cu autoritatea imperiale care coprindea dreptulū de a comandā preste t6te legiunile, se uniā dreptulū de a strînge milițiā, de a împune contribuțiune, de a face resbellū și de a încheiā pace, și de a dispune de viețiā și de m6rte. Din imperiulū proconsulariū (*imperium proconsulare*) urmā dreptulū de inspecțiune asupra tutorū provinciilorū, chiarū și acellorū senatorie, precumū și dreptulū de a primi appellațiunī din provincie. Cu dreptulū de censoriū, imperătoriu dispunea asupra meritelorū cetățianilorū de a fi primiți sau scosși dintre senatori, căllari și triburi. Potestatea tribuniciā îi assecurā inviolabilitatea pers6nei, îi dă dreptulū de a convocā poporulū, de a intercede încontra decretelorū senatului, și mai vîrtosū dreptulū derivat, din adjutoriulū tribuniciū (*auxilium tribunicium*) de a primi appellațiunī de la t6te autoritāțile urbane care deveni f6ntāna jurisdicțiunei supreme. Titlulū de pon-